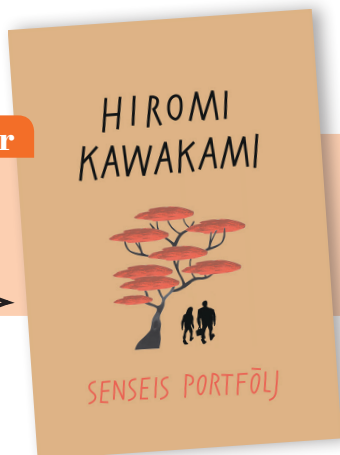

Veckans krönikör

Namn: Karin Herou.
Gör: Reporter på Söndag.
Bor: Stockholm.
Familj: Man, tre barn.

SÖNDAGSTIPSET: Läs. *Kanske "Senseis portfölj"? En lågmäld pärla om vänskap.*

SISTA SIDAN

Krönikan

Kallpratet känns med ens obehagligt

Vinden sveper in och efterlämnar en skugga av kyla. Picknickfilten ser med ens sorglig ut där den ligger, rödrutig på den öde stranden.

Solen försvinner i ett grått moln. Och havet, det kastar sig in, river ilsket ner sandslottet vi just byggt. Kvar blir bara tusen sandkorn av ingenting.

Vi packar ihop, tar på oss sandaler och sveper in barnen i filten. Stämningen är oväntat uppsluppen. För vi svenskar älskar ju att prata om vädret.

– Sommaren har ju varit så fin, enas vi. Nu behövs allt lite regn.

Vi hinner knappt in i bilen innan det börjar picka mot rutan. Små droppar som blir allt större.

Som fortsätter.

Regnet blir till skyfall, som övergår i översvämning. Gävle rapporterar 161,6 millimeter på ett dygn. Två månaders nederbörd på 24 timmar.

Det trygga väderpratet känns med ens obehagligt.

Kallpratet om väder och vind har byggt Sverige. Vi märker det i fikarummen och hos frisören. Meteorologerna har länge varit vårt lands gudar, de som har svaren vi andra söker, ramen som vi formar våra liv kring.

För hur blir vädret?

Charlotte Lundgren, samtalsforskare och lektor vid Linköpings Universitet, menar att det är lite som att plocka loppor på varandra. Genom att prata om väder visar vi att vi hör ihop, att vi är i samma situation.

Åke Daun, professor i etnologi, ser svaret i vår historia. För bara drygt hundra år sedan var Sverige ett jordbruksland där alla odlade mat i någon form. Även de som inte var jordbrukare odlade potatis och morötter vid sin egen täppa.

Om skörden slog fel på grund av en regnig sommar påverkades alla. Samtal om väder och vind var helt enkelt livsviktigt.

Sverige förändrades och samhället utvecklades. Vi började köpa mat i kyldisken och snart kunde vi skeppa varor från andra sidan jorden. Men vi fortsatte snicksnacka om vädret. Solsken och regnmoln var länge enkla samtalsämnen. Vem har inte suckat över ett midsommarregn? Vem har inte lutat sig tillbaka i solstolen, sänkt axlarna och konstaterat: "Det här är livet"?

Men de senaste åren har något hänt med det småputtriga snacket. Det är inte längre bara kallprat. Nu är väder och vind ett ämne som får det att knyta sig i magen.

Budskapet i FN:s senaste klimatrapport från IPCC är tydligt: Läget för klimatet är akut och människan bär ansvaret. Klimatpanelen konstaterar att vi riskerar att passera 1,5-gradersmålet inom 10–20 år. De menar att klimatförändringarna utgör ett direkt hot mot livet på jorden.

Torka. Orkaner. Översvämningar.

Förändrar vi inte vårt sätt att leva kommer vädret snart vara det enda vi pratar om.

Karin Herou
karin.herou@otw.se

3x tankar

i mitt huvud:

1 En sak som fascinerar mig är...

... Plesiosaurier. De var fem meter långa, liknade en havsorm och levde för 195 miljoner år sedan.

2 Jag längtar efter...

... att få lära mig mer om dinosaurier, såklart. Föreläsningarna ges av min fyraåring vid varje middag.

3 Ytterligare medelålderspoäng får jag genom att...

... redan nu fundera på min fyrtioårsfest. Det är ett drygt år kvar.

